

Recensie: De wolken kleurden donkergrijs

Shelly Roso vertelt in 'De wolken kleurden donkergrijs' het verhaal van de dertienjarige Oliver Vermanen, die een taakstraf moet uitvoeren vanwege het roven van de tas van de 74-jarige Henri Blom. De jongen komt uit een arm gezin met twee vaders, waarvan de één in zijn eentje verantwoordelijk is voor de inkomsten. Zijn zusje is tijdelijk uit huis geplaatst.

Wanneer Blom, tegen het advies van zijn dochter in, besluit dat Oli zijn taakstraf kan komen uitvoeren op het terrein van zijn vakantiehuis, leren de twee elkaar beter kennen en vormt zich langzaam een band. Oli komt steeds meer tot rust in de grote tuin waar hij, op het eerste gezicht, de vreemdste taken krijgt. Zo laat Blom hem de kippen voeren, vogels bestuderen en planten op de juiste plek zetten. Omdat de jongen vindt dat hij een zwaardere straf verdient, liegt hij hierover tegen zijn ouders. Thuis wordt niet over zaken gesproken. Papa John lijkt altijd boos, en pap Leon vergoelijkt alles.

Roso schetst op heldere wijze en met pakkende dialogen wat armoede met mensen kan doen. Oli schaamt zich voor zijn ouders en zijn huis en hij vindt het verschrikkelijk om elke woensdag mee te moeten naar de voedselbank. Hij zou het liefst 'een wolk zijn die in de lucht hangt en niets anders dan dat hoeft te doen'. Zijn daad was er één van wanhoop, maar hij heeft direct spijt. Hij is geschrokken van wat hij de oude man, die door zijn toedoen gevallen is en nu met een stok moet lopen, heeft aangedaan en wordt verscheurd door woede en schuldgevoel.

Uiteindelijk zijn zowel Oliver als Henri Blom slachtoffer, beiden zijn buiten hun schuld om in een tragische situatie terechtgekomen. 'De wolken kleurden donkergrijs' is een schrijnend verhaal met een belangrijk thema waarover verteld moet worden, omdat (stille) armoede nog lang niet de wereld uit is.

Stephanie Hargesmeets

Bestuurslid en coördinator communicatie Stichting Quiet Nijmegen